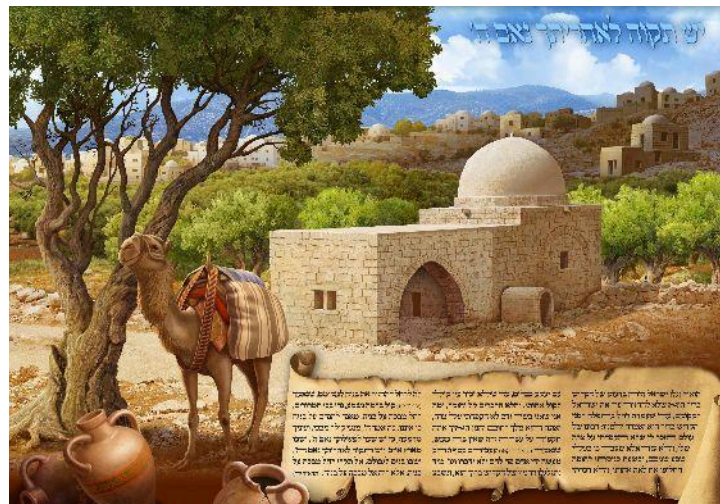

מכתב להורי וילדי בן עטר

קוראים לי רחל ואני כמט בת תשע. יום ההולדת שלי חל ב- יא חשון, יום פטירתה של רחל אמנו ולכן החליטו הורי לקרוא לי על שמה.

המורה סיפרה לנו בכיתה שרחל היתה אישה מאוד מיוחדת וצדיקה. כשלבן אביה של רחל החליט לרמות את יעקב ולחתן אותו עם לאה בניגוד לסיכום שהיה שיעקב יתחתן עם רחל, ותרר רחל ללאה ואפילו גלתה לה את הסימנים המיוחדים שיעקב נתן לה כדי שלא תתבייש – היא פשוט שתקה ולא אמרה כלום.

גם אני משתדלת מאוד ללכת בדרכה של רחל אמנו הצדיקה. הרבה פעמים אני מוותרת לאחי הקטנים ושותקת כשהם מעליבים אותי אפילו שלפעמים זה מאוד קשה.

למשל שלשולם אחי הקטן יהודה העליב אותי מאוד וצחק עלי שיש לי משקפיים. נעלבתי מאוד אני לא אשמה שהעינים שלי לא רואות טוב, ושהרופא אמר לאמא שלי לקנות לי משקפים. אבל למרות שהוא צחק עלי החלטתי להתגבר ולשתוק כי אני מאוד רוצה להיות צדיקה כמו רחל אמנו ששתקה והתגברה. בסוף יהודה אחי ראה שאני שותקת אז הוא השתעמם ועזב אותי. חשבתי לעצמי שבעצם הרווחתי כפליים – גם שתקתי והרווחתי מצוה וגם הרווחתי שיהודה הפסיק לריב איתי. בעצם הרווחתי מצוה נוספת. בזמן שיהודה העליב אותי אמא בדיוק ישנה. אם הייתי עונה ליהודה בטוח היתה נוצרת מריבה. אני לא יודעת כיצד המריבה היתה מסתימת אולם אני בטוחה שבסוף אמא היתה מתעוררת. לאחר כמה דקות יהודה דיבר אתי כאילו כלום לא קרה ואפילו נתן לי לשחק במשחק החדש שהוא קיבל מסבא.

לא תאמינו מה קרה , אתמול לאחר שחזרנו מבית הספר קרה דבר שבחיים לא קרה לי . בדרך כלל לאחר שיהודה ואני חוזרים מבית הספר אמא נותנת לנו לאכול , לאחר מכן אנחנו מכינים שיעורי בית ובסוף המריבה הקבועה . " היום זה התור שלי במחשב " אומר יהודה , לא נכון אני עונה לו אתה היית אתמול ראשון במחשב היום זה התור שלי . הלא יאומן קרה , לאחר שאכלנו והכנו שיעורי בית אמר יהודה – " רחל נראה לי שהיום זה התור שלך " . לא האמנתי למשמע אוזני , "אתה בטוח? " אמרתי לו . בעצם אני לא בטוח אמר יהודה אבל מה זה משנה אם את תהיי ראשונה במחשב או אני בכל מקרה אני אשחק . את יודעת בעצם זה כן משנה אמר יהודה , זה משנה כי אני בעצם מרוויח מצוה של לוותר כמו שאת ויתרת לי אתמול כשלא ענית לי שהעלבתי אותך על המשקפים .

אז הנה אתם רואים הרווחתי עוד מצוה לימדתי את יהודה אחי הקטן מה זה לוותר לאחרים וזכיתי שגם יהודה נדבק במידתה של רחל אמנו .

ליום ההולדת הבא שלי שיחול בעוד מספר ימים (אתם זוכרים יא חשון) , בקשתי מאמא מתנה מיוחדת, לנסוע אתה לקבר רחל אמנו. בהתחלה אמא התפללה מאוד ושאלה אותי " למה את רוצה לנסוע לשם? " . מה השאלה אמא כי אני מאוד אוהבת את רחל אמנו הצדיקה שאני נקראת על שמה ואני רוצה לבקש ממנה שתתפלל עלי בשמים שגם אני אהיה צדיקה כמוה. אמא חיכה ונתנה לי נשיקה . אז תקחי אותי שאלתי בשמחה . אמא הושיבה אותי על ברכיה ואמרה : את יודעת רחל מאוד מאוד צפוף בקבר רחל ב-יא בחשון יום פטירתה . כל האנשים והנשים רוצים להתפלל שם ולבקש מרחל אמנו שתתחנן לה' שהם יזכו לישועה . מכיון שאין שם כל כך הרבה מקום לכל האנשים צריך לעמוד המון זמן בצפיפות רבה תחת השמש החמה עד שנכנסים לקבר וגם אחרי שנכנסים נמצאים שם רק כמה דקות . אז מה הכרזתי בקול לא אכפת לי . טוב אקח אותך אמרה אמא . איזה כיף ב-יא חשון הקרוב ביום ההולדת שלי אזכה להגיע לקבר רחל . אתפלל עלי וגם עליכם ילדי בן עטר שיהיה לכם בריאות , שתצליחו בלימודים וגם על ההורים שלכם אתפלל שתזכו לגדל את ילדיכם בשמחה ובבריאות ותזכו לפרנסה טובה . להתראות בשנה הבאה בירושלים הבנויה .

ממני רחל